

Mācieties darīt labu, dzenieties pēc taisnības, lai apspiestais laimīgs, taisnīgi tiesājiet bāreni, aizstāviet atraitni! (Jes 1:17) LELB mēneša lozungs

„... taisnais no ticības dzīvos.” /Rom 1:17b/

„Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien”, tā lūdzam lūgšanā, kuru Kungs mācīja savējiem. Dienišķā maize bija, ir un būs cilvēku dzimuma ikdienišķo dzīves rūpju pamatā. Bez barības miesai nav ne kunga, ne kalpa; ne bagātnieka, ne nabaga; ne ticīgā, ne mazticīgā. Taču vien pēdējiem no šiem ir dots kas vairāk par maizi miesai. Garīgās cīņas kritiskajā punktā, tur, Jūdejas tuksnesī, kad Pestītājs velna kārdināts, Viņš uzvar ar atbildi: „Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikviena Dieva vārda.” /Lk 4:4/ Maize, miesas barībai uzņemta, saglabā mūs dzīves laikā. Taču Dieva vārdu uzņem ne ar muti vēderam, bet ar ticību dvēselei. Mūsu ticība ir tūkstoškārt vairāk vērtā par mūsu miesu, jo tai tūkstoškārt jādzīvo, kad mūsu miesa mirst. Tādēļ, ja cilvēka ikdienišķo rūpju pamatā ir dienišķā maize, bet rūpes par ticību atstātas novārtā, vajadzīga ticības atjaunošana – Reformācija.

Andis Lenšs

Bīskapa vizitācija Daugavpilī

Ar draudzes locekļu kupli apmeklētu dievkalpojumu 19.oktobra svētdienā, savu, trīs dienu vizitāciju, pilsētā noslēdza Daugavpils diecēzes bīskaps Einārs Alpe. Tas ir pirmais šāda veida pasākums Diecēzes pastāvēšanas laikā. Daugavpils diecēze ir ļoti plaša – tā sniedzas no Jumpravas līdz pat Viļakai, Krāslavas pierobežā. Diecēzē ir 49 luterāņu draudzes, kurās kalpo 16 garīdznieki. Vizitācijas mērķis ir iepazīt vidi un vietu, kurā draudze pastāv, kā arī saprast, kādas ir konkrētās draudzes iespējas. Lai gan bīskaps Alpe ir biežs viesis savā Katedrālē un draudzes dzīvi un tās locekļus pazīst ne tikai no runām vien, taču šoreiz šī vizīte bija vērsta gan plašumā, kā iepazīšanās ar pilsētu un tās iestādēm, gan dziļumā, kurā mijās saturīgas sarunas ar jauno draudzes Padomi gan par Dievkalpojumu norisi, gan draudzes attīstību nākotnē. Bīskaps apmeklēja Daugavpils reģionālo slimnīcu kur tikās ar slimnīcas vadību. Daugavpils pansionātā apciemoja vecos ļaudis un ar pansionāta vadību aplūkoja sadarbības iespējas. Pirmās dienas noslēgumā bīskapu gaidīja bērni internātpalīgskolā. Šajās tikšanās vietās bīskaps īpaši uzsvēra nepieciešamību būt abpusēji atvērtiem. Mācītājiem jāsarunājas ar cilvēkiem skolās, slimnīcās, pašvaldībā. Savukārt sabiedrībai jābūt gaidītai baznīcā. Sirmsnīga un dvēseliski piepildīta saruna notika ar jaunievēlēto draudzes Padomi, kurā tika pārrunāti jautājumi, kas skar Dievkalpojumu norisi, ikdienas darbus un draudzes nākotnes redzējumu. Ja nevaram dzīvot labāk materiāli, taču varam jau rīt dzīvot labāk garīgi. Dzīve ir grūta, un cilvēki baznīcā meklē spēku, tāpēc baznīcai jābūt ļoti atvērtai. Ir svarīgi justies piederīgam. Tāpat kā mums ir fiziskās mājas, mums katram ir savas garīgās mājas. Ja cilvēkam nav savas ticības, savas draudzes, viņš ir garīgs bezpajumtnieks, ” uzsvēra bīskaps. Vizīte noslēdzās ar dievkalpojumu, kurā tika iesvētītas divas jaunas draudzes locekles Elīna Elizabete Škutāne un Zilgme Škutāne. ”Dieva gars piepilda sirdi...” kopā ar sirmās kokles skaņām un vārdiem gan māte gan meita saņēma Svēto vakarēdienu. Pirmo savā mūžā. Baznīca jau ir priekš cilvēkiem, nevis cilvēki priekš baznīcas. Arī Kristus teica: „Es atnācu kalpot, nevis lai man kalpotu.”

Dzejas dienas

DZEJNIEKĀ ir kaut kas no gleznotāja un kaut kas no komponista. Viņa spalvu vada tiklab jūtas, kā prāts, un labi uzrakstīti dzejoļi lasītāju saviļņo, liek tam domāt, priecāties vai skumt. Poēzija pieder pie senākajām mākslas formām. Tāpat mēs visi zinām, kas ir mūzika - vismaz līdz tam brīdim, kad mēģinām to pasacīt vārdos. Tad aptveram, ka viena kopīga atzinuma te nav, un tas, kas vienam cilvēkam ir mūzika, citam var būt tikai nesakarīgu trokšņu jūklis. Bet ja šīs divas mākslas satiekas vienā laikā un vietā? Tad notiek... Satikšanās uz siržu laipas. Trīspukstī” Tieši tā saucās notikušais dzejas pasākums mūsu Katedrālē. Tā bija satikšanās, kad mēs it kā uz sabiedrībā zināmiem cilvēkiem paskatījāmies no malas un mēģinājām atrast kādu no viņa nezināmajām talanta skaldnēm. Lai gan mūzika jau skanēja visu dievkalpojuma laiku, jo vokālais ansamblis “Zaļā krūze” no Jelgavas Zaļeniekiem kuplīnāja tās svētdienas kalpošanu Dievam. Un šis savdabīgais un profesionālais kolektīvs radīja šo divu mūzu saplūšanas brīdi un radīja lirisku noskaņu. Ansambļa dalībnieces un viņu vadītāja Gunta Minkevica ikdienā dara katra savu darbu bet savā brīvajā laikā ar savu sniegumu spēj sajūsmināt savus klausītājus. Un tad nāca mūsējie. Egītu Terēzi Jonāni daudzi pazīst ka laikraksta “Latgales laiks” korespondenti. Šogad ir iznācis viņas dzejoļu krājums kura nosaukums tika likts arī mūsu pasākuma nosaukumā. Egīta raksta īpatnējā japāņu haiku pantmērā, kurās nav atskaņu, un ir pazīstamas ar to, ka domas skaistums tajās apvienots ar pārsteidzošu lakonismu. Dzejoļa saturs ir ietilpināts trīs rindiņās. Haiku skaistuma un vienkāršības dēļ to lasīšana daudziem ir bijusi pirmā iepazīšanās ar dzeju. Egītas dzeja spēja pārliecināt un iejūsmināt arī šī pasākuma apmeklētājus. Un tad nāca Guna un Andis Lenši. Viņu saturīgā uzstāšanās daudziem no pasākuma apmeklētājiem ar citādām acīm lika paskatīties gan uz savu mācītāju, gan uz viņa sievu. Septembra Dzejas dienas izskanējušas. Bet jauna dzeja top. Tas nozīmē, ka priekšā jaunas tikšanās jo dzeja bieži vien nav nekas vairāk kā vārdi, kas savirknēti tā, lai radītu spēcīgu, negaidītu iespaidu. Tas ir viens no iemesliem, kāpēc izcili dzejas darbi... tik dziļi iespiežas atmiņā.

Vizīte Lomenē

30.oktobrī uz Vācijas pilsētu Lomeni devās mūsu draudzes delegācija, lai kopā ar savu brāļu draudzi svinētu šīs draudzes 225 gadadienu. Ar šo draudzi mūsu draudzi saista ilggadīga draudzība, kuras ilgums jau stiepjas ceturdaļgadsimta garumā. Lomenes draudzē jubilejas svinības ielānotas 3 dienu garumā ar plašu gan garīgo gan muzikālo programmu. Draudzes delegācija kopā ar sveicieniem dāvinās Laimas Kalvānes gleznu un Latgales malā veidotu vakarēdiena komplektu.

Pļaujas svētki

Pļaujas svētki ir vieni no visnenākajiem svētkiem. Senāki par Ziemsvētkiem, Lieldienām un daudziem citiem svētkiem. Un kas tad raksturo Pļaujas svētkus? Tos raksturo pateicība. Senais cilvēks to izjuta daudz vairāk nekā tagad. Tā tas vēl joprojām ir attiecībā uz lauku darbu. Viena lieta ir tas, ko es daru, bet pļaujas rezultāts nav atkarīgs tikai no mana darba, bet arī no laika apstākļiem. Lauku cilvēki, sākot savu darbu pavasarī, nekad nezina, kas notiks noslēgumā. Tāpēc Pļaujas svētkos galvenais ir pateicība Dievam, kas mums ir devis iespēju kaut ko iegūt, un nevis paštikšmināšanās pašam par sevi. Šogad Pļaujas svētku izstāde bija sevišķi iespaidīga un rudens labumiem pārbagāta. Izstādi lieliski papildināja čaklo grozu pinēju Maijas Kivlenieces, Birutas Salcevičas un Dzintras Viļancejas pīte grozi. Pēc dievkalpojuma visi pulcējamies Pļaujas svētku saietā. Saieta viesu goda statusā Daugavpils Latviešu biedrības kuplā saime un tās priekšsēdētāja Genovefa Barkovska. Omulīgā noskaņā klausījāmies biedrības ansambļa "Vecais ratiņš" (vadītāja Skaidrīte Ērliha) priekšnesumus. Saimnieces dalījās pieredzē un receptēs konserviem un sāļļumiem. Savu konditora prasmi demonstrēja vienīgais vīrietis-konditors Meškova kungs ar savu cepto ābolu franču kūku. Sevišķu atzinību saldmīļu vidū iemantoja Klodānes kundzes ceptā kūka. Taču visaugstāko atzinību un saimnieču ievēribu guva Barkovskas kundzes ceptā burkānu kūka. Izpildot daudzu apmeklētāju lūgumu nākamajā numurā publicēsim šīs kūkas recepti. Sen atpakaļ Jēzus aizstāvēja nenopērkamās gara bagātības, kuras nevar saēst kodes, kuras nevar sarūsēt un kuras nevar nozagt zagļi. Un, lai gan šis uzsvars uz nenopērkamām lietām nav nekas jauns, mūsdienās tas atkal ir nepieciešams. Tagadējā laikā ļoti liela nozīme ir naudai, finansējumam. Visas mūsu galvenās problēmas tiek izteiktas ekonomiskos terminos. Mūsu iemīļotā utopijs, mūsu mīļais neīstenojamais sapnis ir laiks, kad ikviens būs pārticis. Mūs ir apsēdušas dzīves ekonomiskās izredzes. Un kur gan citur, ja ne baznīcā tiktu parādīta šī jautājuma otra puse. Ir labi šad un tad pārliecināties, vai neesam pazaudējuši to, ko nevar nopirkt. P.S. Paldies visiem, kas ziedoja savu uzaudzēto ražu izstādei. Paldies visiem, kas atnesa savus konservējumus, ievārijumus un sulas uz izstādi. Pēc svētkiem Diakonijas darbinieces tos visus nogādāja mūsu draudzes locekļiem. Īpašs paldies Antoņinai Ziediņas kundzei par iespēju sarūpēt ābolus.

Dievkalpojumi Daugavpils M. Lutera katedrālē:

- svētdiena, 2. novembris plkst. 10.00
  - svētdiena, 9. novembris plkst. 10.00
  - svētdiena, 16. novembris plkst. 10.00
  - **23. novembris** plkst. 10.00 **Mūžības svētdiena**
  - **30. novembris** plkst. 10.00 **1. adventa svētdiena**
  - ceturtdienās, plkst 18:00
- Svētdienas skola** darbojas katru svētdienu dievkalpojuma laikā.
- Iesvētību mācības** ik ceturtdienas pēc dievkalpojuma.

Gaviļnieki novembrī

1.	Guna Gribačenoka	1.novembris
2.	Marionella Karele	2. novembris
3.	Mārīte Burima	4. novembris
4.	Uldis Jukšs	10. novembris
5.	Ilze Savicka	10. novembris
6.	Einārs Alpe	11. novembris
7.	Ināra Rudzāte	19. novembris
8.	Alma Ribakova	22. novembris
9.	Valērijs Dombrovskis	25. novembris

DESMITĀ TIESA – MANAS TICĪBAS LIELUMS

Šā gada 25. oktobrī trīs interesentes no mūsu draudzes piedalījās Madonas prāvesta iecirkņa rīkotajās rekolekcijās "Došanas un ziedošanas kalpošana". Tās vadīja Liepājas Sv. Annas ev.lut. draudzes mācītājs Jānis Bitāns. Notikums bija visai kupli apmeklēts un pulcēja dalībniekus no daudzām tuvākām un tālākām draudzēm: Cesvaines, Madonas, Ļaudonas, Gulbenes, Krustpils, Viesītes un Daugavpils. Pēc dievkalpojuma Cesvaines baznīcā notika trīs mācītāja Bitāna priekšlasījumi, kuros viņš aplūkoja desmito tiesu un ziedošanu kā ļoti svarīgus kristieša ticības aspektus jeb "materiālu dievbijības izpausmi". Mācītājs izsekoja desmitās tiesas pieminējumiem un to kontekstam Vecajā un Jaunajā Derībā, īpaši akcentējot tās simbolizēto pateicību Dievam, kad apzinot, ka Dievs man dod visu, un vēlos savu pateicību un ticību apliecināt arī materiāli, "mantu" piesaistot "sirdij", ļaujot, "lai Dievs izmanto manu maku", dodot ar priecīgu prātu. Priekšlasījumus atdzīvināja piemēri no draudžu dzīves, stāsti par konkrētiem, arī kurioziem gadījumiem. Mācītājs uzsvēra, ka pilnas desmitās tiesas atdošana un papildus ziedošana no atlikušajām deviņām ir ideāls, uz ko tiekties, un kas kļūst iespējams, pieaugot ticībā un pateicības apziņā Dievam.

Rekolekcijas bagātināja svētbriņi un sarunas pie gardu pusdienu un kafijas galda.

Ruta Silapētere

"Autogrāfs" Vēstīm

Visu cenšos darīt sirdsskaidrībā un mīlestībā uz To Kungu

Par Daugavpils Mārtiņa Lutera katedrāles draudzes priekšnieku šogad tika ievēlēts Andrejs Rudāns, nomainot ilggadējo priekšteci šajā amatā Jāni Valteru. Lai iepazīstinātu draudzes locekļus ar jauno priekšnieku, uzdevām viņam dažus jautājumus.

- **Kurš darbs vai pienākums tev ir vismīļākā kalpošana draudzē un katedrālē?**

Ja man ir jāzudala kāda īpaši mīļa kalpošana, tad tādas nav! Un te nu vietā jautājums: kā tā nav? Draudzes priekšstāvja amats pats par sevi ir kalpošana, un esot šādā amatā esmu sev devis uzstādījumu, iz Svētajiem rakstiem "esi kalps un tu būsi kungs! " Un šī rakstu vieta, manuprāt, īpaši labi raksturo, kura tad ir īpaši mīļa kalpošana. Visu cenšos darīt sirdsskaidrībā un mīlestībā uz To Kungu.

- **Nosauc trīs lietas, ko tu ar pateicību vari minēt kā labus sasniegumus tavā draudzes priekšnieka darbības aizvadītajā periodā!**

Es neuzskatu, ka man būtu kādi sasniegumi, esot amatā. Ir lietas ko esmu atklājis. Un tās mani patiesi priecē! Daugavpils draudze ir spējīga pašorganizēties, tajā ir iniciatīvas bagāti cilvēki, īpaši vēlos izcelt ziedotājus. Jo viņi ir tie, kas ļauj mums kā draudzei būt pilnasinīgiem pasaulīgās lietās.

- **Kas ir tavs vislielākais sapnis, ko vēlies īstenot draudzē, katedrālē?**

Ir viena lieta, ko tiešām vēlos sakārtot. Un te nu atkal lieku cerību uz draudzi. Mums visiem jāliek prāts un padoms kopā, jādomā, kur ņemsim līdzekļus, lai pilnībā sakārtotu un lietošanai derīgu padarītu mūsu draudzei piederošo sarkano ķieģeļu māju!

Uzziņai: Andrejs Rudāns ir precējies, bērnu nav, dzīvo Kraujā. Viņam ir savs uzņēmums, kas sniedz dažādus praktiskus pakalpojumus – teritoriju sakopšana, dažādu objektu uzturēšana.

Linda Kilevica

Kontakti:

Daugavpils bīskaps **Einārs Alpe**, tālr. 26572829; einars.alpe@gmail.lv

Daugavpils iecirkņa prāvests, dekāns **Andis Lenšs**, tālr. 26315707; andis.lenss@inbox.lv

Atbildīgais par izdevumu:

Daugavpils evaņģēliski – luteriskā draudze un Ilga Brodova, tālr.29628369, ilgabrodova@inbox.lv

Foto no G.Lenšas un I.Brodovas personīgā arhīva

Tekstu autors – Miervaldis Brodovs